

צִנְאֵת מוֹהֲרָא"ש

צִנְאֵת כְּבוֹד קִדְשֵׁי אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ, הַיּוֹת
נִפְשָׁנוּ עֲטֻרַת רֵאשֵׁנוּ, פֶּאֶר הַדּוֹר וְהַדְּרוֹ, גְּאוֹן
הַתּוֹרָה וְהַחֲסִידוֹת, קֶרֶב רַבְבוֹת רַבְבוֹת לְבוֹת
יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׂבַשְׂמִים, רַבִּים הַשֵּׁיב מְעוֹן,
עֲמוּד הָאֵשׁ וְעֲמוּד הָעֵנָן הַהוֹלֵךְ לִפְנֵי הַמַּחְנֶה,
חַד בְּדָרָא, מוֹשִׁיעֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הַגְּדוֹל בְּעִנְקִים,
הַצְּנוּר הָאֲמִתִּי שֶׁל הַמְּשַׁכֵּת דַּעַת רַבֵּנוּ אוֹר
הָאוֹרוֹת אֲדָמוֹ"ר מוֹהֲרָ"ן מִבְּרֶסֶלֶב זְכוּתוֹ
יִגַן עָלֵינוּ, וְתִלְמִידוֹ אֲדָמוֹ"ר מוֹהֲרָנִי"ף
זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ הֵלֵא הוּא כְּבוֹד קִדְשֵׁי

אֲבֵינוּ רוֹעֵנוּ

מִרְן מוֹהֲרָא"ש זי"ע

זְכָר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבָרָכָה

צוואה ובקשה שאני מצווה ומבקש את בני וחתני לוקחי
בנותי, ואת אנשי שלומנו תלמידי היקרים, החשובים
אצלי כבנים ממש, להשתדל לקיים כל הנאמר כאן,
ואשתדל להיות לכם למליץ יושר בעולם העליון
בעזרתו יתברך.

*

את כל זה כתבתי פה "יבנאל עיר ברסלב" היום כ"א
איר תשמ"ח, ביום שנתמלאו שנותי וזיכני הקדוש
ברוך הוא להגיע לשנת מ"ח לחיי, יאריך השם יתברך
ימי ושנותי שאזכה לתקן את אשר שחתתי ופגמתי,
ולהשלים את נפשי רוחי ונשמת, ליתדא ביחודא
שלים בו יתברך.

א.

בני ובנותי חתני ותלמידי אנשי שלומנו היקרים
הלומדים ספרי ושומעים אמרי ולקחי! הנה זכני
הקדוש ברוך הוא להגיע היום הזה כ"א איר תשמ"ח

לשנת מ"ח לחיי בעולם הזה, ולא ידעתי יום מותי, לזאת אמרתי לרשם בכתב אמת את כל הכתוב כאן, כדי לקיים את הפסוק (בראשית יח, יט): "כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו, ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט" וגו'. ומאד מאד אבקש אתכם שתגמלו עמי חסד של אמת לקיים את כל הנאמר כאן, ואני מבטיח לכם שלא תתחרטו כלל, לא בעולם הזה ומכל שכן לא בעולם הבא, אם תקימו את כל הנאמר כאן.

ב.

חסדו יתברך גבר עלי, ובזכויות חנם עזר לי, אחרי כל הצרות, והיסורים קשים ומרים, והתלאות הרבות שעברו בימי חיי להגיע אל המנוחה ואל הנחלה, ונתן לי את המקום הנפלא הזה "יבנאל", אשר כל חשקי וכסופי הם להפך אותה ל"עיר ברסלב" - שיכנסו לגור בה כל אנשי שלומנו, ותהיה עיר של תורה ותפלה צדקה וחסד, יעזרני הקדוש־ברוך־הוא עוד לראות את

זֶה בְּעֵינֵי הַבָּשָׂר, בְּחַיִּים חַיּוּתֵי בְּעֶלְמָא הַדִּין, וְעַל כָּל
פָּנִים אַתֶּם תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֵי
לְהַכְנִס לְגוּר בָּהּ, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד שְׂיִכְנִס
לְגוּר בְּעֵינֶיהָ הַזֹּאת שֶׁתְּהִיָּה לוֹ דִּירָה שֶׁל עֲצָמוֹ וְגַם פְּרִנְסָה
בְּרוּחַ וְלֹא יִחְסֹר לוֹ שׁוֹם דְּבַר בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,
וַיִּרְאֶה בָּנִים לְבָנָיו יִרְאִים וְשְׁלָמִים.

.ג.

הַיּוֹת שְׂזַכְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבָנוֹת בֵּית-דִּירָה וּבֵית
הַמְּדַרְשׁ קָטָן וּמְקוֹה טְהוֹרָה, רְצוֹנֵי וְחֻשְׁקֵי שִׁישְׂאָר לְמַעַן
זְכוּת הַרְבִּים, וּבְשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן לֹא לְמַכּוֹר אֶת זֶה, כִּי
אֶת הַבַּיִת הַזֶּה בָּנָה לִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם נְסִים
וְנִגְלִים מִמֶּשֶׁ, וַיִּזְכְּנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁבִית זֶה יִשְׁמַשׁ
לְאַכְסֵנְיָא לְמַשִּׁיחַ צְדָקָנוּ, אֲשֶׁר בֹּא יָבֹא וְלֹא יֵאָחֵר בַּיּוֹם
הַמֵּיעֵד לוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וַיִּתְגַּלֶּה פֶּה בְּגִלְלֵי הַתְּחַתּוֹן
”יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב”. וְעַל כֵּן בְּנֵי וְחַתָּנֵי! אַתֶּם רְאוּ
לְהִיּוֹת הָאֲחֵרָאִים עַל זֶה, וְכִלְכֶם תְּהִיָּה לְכֶם זְכוּת בְּזֶה

להתאכסן בו, או לגור בו, אבל לא למכר את זה בשום פנים ואופן! וכן אף אחד מכם שלא יתפס את זה, ויבוא בטענה שקבל את זה בירושה, לא! אל תאמרו כן, אלא זה שיף לכלכם ואין לאחד מכם רשות לדחות את זולתו. וכן אני רוצה לבנות בחצר בית-הדירה, בית המדרש ענקי, למען זכות הרבים, ויזכני הקדוש-ברוך-הוא לראות את זה, עוד בחיים חיותי בעיני הבשר. וגם את זה לא תמכרו ולא תשתמשו לצורך פרטי, אלא למען זכות הרבים, שיהיה מקום תורה ותפלה לכל אנשי שלומנו היקרים הדרים בעירה הזאת. וכן זכני הקדוש-ברוך-הוא לכתב שני ספרי תורה אחד לזכותי ואחד לזכות זוגתי, לזאת תראה להעבירם לבית המדרש שלי ב"יבנאל עיר ברסלב", ושישאר שם ולא למוכרם בשום פנים ואופן, כי הם רק למען זכות הרבים שיגן עלינו.

.ד.

רצוני וחשקי מאד להטמין את גופי ב"יבנאל עיר
 ברסלב", בחלקת האדמה שבחרתי לעצמי בחיים
 חיותי, והייתי רגיל לבוא לשם בכל ערב שבת קדש,
 להתפלל ולהתבודד עמו יתברך, וכן מדי פעם לפעם
 בעת צרה הייתי רגיל לילך לשם ולבקש רחמים עלי,
 כי סהדי במרומים, מיום שזכיתי להתקרב אל רבנו
 ז"ל שהייתי אז בגיל ט"ז - לא מש מזכרונני יום המיתה
 והקבורה וכו', ותמיד הוא לפני עיני, ובפרטיות מאז
 שעברתי ליבנאל עיר ברסלב, כל מחשבותי היא: "מה
 יהיה עמי בסוף". ולכן הייתי רגיל לילך להתפלל
 ולהתבודד על המקום הזה שאטמין את גופי, ולכן מה
 טוב ומה נעים, באם תבנו על קברי אהל עם גג סגור
 דיקא, באפן מי שירצה איזה דבר וכו', איזו ישועה
 לפעל וכו', איזו רפואה לבקש וכו', שיבא שם,
 והקדוש-ברוך-הוא יעזר שאהיה לו למליץ ישר
 למעלה. ובפרטיות בני ובנותי וחתני ותלמידי, לומדי
 ספרי, כשתבואו לבקש אצלי תושעו בעזרתו יתברך

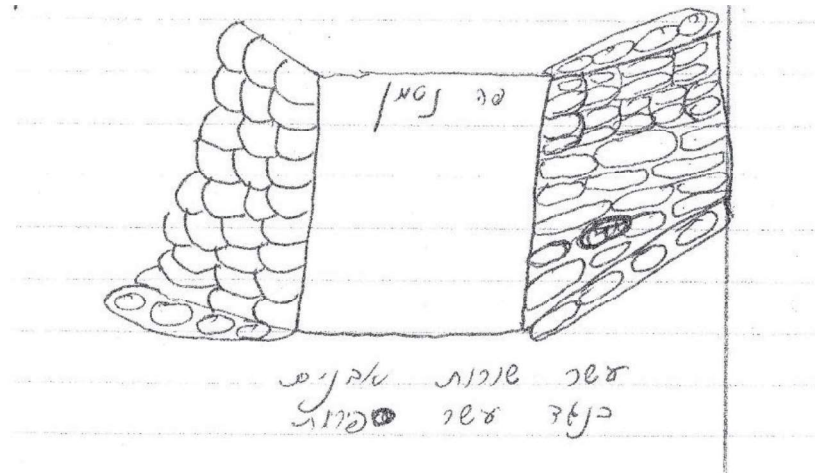
צננות מזהרא"ש _____ שכת

בְּכֹל מִיּוֹמֵינוּ, וַיִּמְלֵא לָכֵם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁאַלוֹת
לְבַבְכֶם לְטוֹבָה.

ה.

רְצוֹנֵי שְׂיָבֵנו עַל קְבָרֵי מִצְבֵּה גְבוּהָה יוֹתֵר מִקּוֹמַת אִישׁ,
בְּאֶפֶן שְׁלֵא יִשְׁתַּטְּחוּ עַל קְבָרֵי כָּלֵל, רַק יִהְיֶה קִיר סְבִיב
הַמִּצְבֵּה עִם אֲבָנִים [עֶשֶׂר שׁוּרוֹת אֲבָנִים כְּנֶגֶד עֶשֶׂר
סְפִירוֹת].

ויהיה חרות על המצבה בזה הלשון:

פה גטמן

החסיד האמתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות

מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו

וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו

רבים השיב מעון וקרבים אליו יתברך

העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו

בעל המחבר ספרי שו"ת אשר בנחל וספר שפת הנחל

פירוש נפלא על כל ספר הקדוש והנורא לקוטי מוהר"ן

לרבנו הקדוש איש אלקים עיר וקדיש מן שמיא נחית בוצינא

קדישא רבי נחמן מברסלב זי"ע, וקבץ ולקט ספרים רבים

ונכבדים מדברי תלמידו הקדוש והנורא

אשר כל רז לא אניס ליה רבי נתן מברסלב זי"ע, והפיצם

בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפרסמים שהחיו

אלפים ורבבות נשמות ישראל,

וחזקו אותם לחזור בתשובה.

אליעזר שלמה שם יהודי קדוש

נפטר ביום... [ו'] לסדר... [יתרו]... [י"ז] לחדש... [שבט]

ה'תש[ע"ה]

ת.נ.צ.ב.ה.

שלא

צורת מזהרה"ש

(מצד השני של המצבה לכתוב את השורות האלו)

(מצד השני של המצבה)
לכתוב את האותיות האלו

אני מדליק לך בחור כווק
ובל בחורה כווקה, שיבואו
כאן לקדמי, ויגמרו את כל
ספר תנאים מהתורה עד למורה
אבותי. אני אשתדל בך
מה שאתה אוכל שימצאו
את ציונים, וזה הקטנה
חזקה ממני.

בני ובנותי, חתני ותלמידי! סהדי במרומים שכל מה שחרות על מצבה זו היא אמת, והקדוש-ברוך-הוא, האמת יודע, את שברון רוחי ולבי הנשבר כחרס באלפים רסיסים, ואקוה שעל ידי שיבואו אל קברי ויתפללו וילמדו שם, יהיה לי תקון לנפשי רוחי ונשמתי, וכמו שבחיים חיותי נתעוררו על ידי אנשים בתשובה, כמזכר עכשיו לאחר הסתלקותי לעילא, כשיבואי אל קברי - יתעוררו בתשובה שלמה, וימשיכו לעצמם ישועות ופלאות בעזרתו יתברך, ואהיה להם למליץ ישר בשמים, ולא אנוח ולא אשקט עד שיהיה למי שבא אל קברי להתפלל וללמוד - ישועה שלמה מן השמים, ובפרט בחור או בחורה שצריכים למצוא את זוגם, אם יבואו אל קברי ויאמרו את כל ספר תהלים בלי להפסיק, אני מבטיח להם שימצאו את זוגם מן השמים, ואני חזק בזה מאד.

ו.

בְּנֵי וּבְנוֹתַי חֲתָנֵי וְתַלְמִידֵי הַיְקָרִים ! אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם מְאֹד מְאֹד, שְׁחַס וְשָׁלוֹם, לֹא תֵעָכְבוּ אֶת הַדְּפֻסֹת סְפָרֵי הַרְבִּים שְׂזַכִּיתִי לְחֵבֶר, וְתִדְעוּ, שְׂזַכּוֹת לְכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְהַדְּפִיסָם, וְלֹא שֶׁיֵּךְ לְכַתֵּב עַל זֶה "כָּל הַזְּכוּיֹת שְׁמוֹרוֹת", כִּי סְפָרֵי הֵם מִתְּנָה לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל, וְכָל הַמְּדַפְּיִסִים וְהַמְּפִיִצִים אוֹתָם - תְּבוֹא עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְיִתְבָּרְכוּ מִמְעוֹן הַבְּרָכוֹת, וְיִזְכּוּ לְזַכּוֹת הַרְבִּים שְׂאִין חֲטָא יָבֵא עַל יָדָם. וְלִמְעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְטוֹבַתִּי הַנִּצְחִית, שְׁלַבְל תֵּעָכְבוּ אֶת הַדְּפֻסֹת סְפָרֵי הַרְבִּים, כִּי זַכּוֹת הֵיא לְכֹל אֶחָד, בְּלֹא יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל לְהַדְּפִיסָם, וְאִין בְּזֵה עֲנִין שֶׁל "מְשִׁיג גְּבוּל רְעֵהוּ", אֲדַרְבֵּה ! יִגְדִיל תּוֹרָה וְיֵאֲדִירָה.

ז.

בְּנֵי וּבְנוֹתַי, חֲתָנֵי וְתַלְמִידֵי הַיְקָרִים ! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְאִישׁ יִחֲזַק אֶת רְעֵהוּ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ

לדון אֶחָד אֶת זולתו לְכַף זְכוּת, וְתִשָּׁרָה אֶהְבֶּה גְדוּלָה
בֵּינֵיכֶם. תִּזְכְּרוּ כִּמָּה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ הִיְתָה לִי עֲבוּר כָּל
אֶחָד מֵכֶם, כִּמָּה דְמָעוֹת שְׁפַכְתִּי לִפְנֵי הַיּוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת
עֲבוּר כָּל אֶחָד מֵכֶם, וְעַל כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם
וְאַהֲבָה בֵּינֵיכֶם, וְתִגְרְמוּ לִי נַחַת רוּחַ גְּדוּל, וְאִם תִּרְיִבוּ -
תִּדְעוּ שְׁתִּגְרְמוּ לִי בְּזָה צַעַר גְּדוּל, וְלֹא יִהְיֶה לִי שׁוֹם
מִנוּחָה, עַל כֵּן קִיְמוּ אֶת רְצוֹנִי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִשָּׁרָה
בֵּינֵיכֶם רַק אֶהְבֶּה וְאַחֲוָה וְשְׁלוֹם גְּדוּל.

ח.

בְּנֵי וּבְנוֹתַי, חֲתָנֵי וְתַלְמִידֵי! חֲזִקוּ עֲצֻמְכֶם בְּאַמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַמִּיד תִּכְנִיסוּ בְּדַעְתְּכֶם וְיִהְיֶה לִפְנֵי
עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְאֵין בַּלְעָדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְעַל
כֵּן מָה לָכֶם לְדַאֵג עַל עוֹלָם שְׂאִינוֹ שְׁלָכֶם?! וּמָה לָכֶם
לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרִים?! רְאוּ לְהִרְגִיל עֲצֻמְכֶם לְכַרְחַ רַק
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֹל מָה שְׂאַתֶּם צְרִיכִים תִּבְקְשׁוּ רַק מִמֶּנּוּ

יתברך, ותדברו עמו בלשון שרגיל לכם הינו באידיש, או בכל לשון שאתם מרגלים בו, ודבר זה בעצמו יבנה את האמונה אצלכם, כי בזה שהאדם מדבר עמו יתברך, ומרגיל את עצמו לדבר את כל אשר עם לבבו לפניו יתברך, בזה בעצמו מראה לדעת, שנסכם אצלו אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאָה כלה, ואין בלעדיו כלל, ותדעו שאמונה היא עקר ויסוד כל היהדות, כי האמונה היא הדבקות בו יתברך, כשאדם מכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, ומציר לעצמו אורו האין סוף ברוך הוא שמסבב אותו והוא עומד באמצע, זה עקר התענוג והשעשוע והדבקות והחיות של הצדיק, והוא מרגיש את עצמו עוד בחיים חיותו כדגמת היותו בעולם הבא, משעשע עצמו בשעשוע דמלכא, ואל כל זה זוכים רק על ידי אמונה פשוטה בו יתברך, ולדבר הרבה עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, כאשר ידבר איש אל רעהו, והבן אל אביו.

ט.

זכרו היטב ותישבו עצמכם, ואז תראו כי "שוא
תשועת אדם" (תהלים ס, כא), והכל הכל הבלים, אף אחד
לא יכול לעזור לכם, ומכל שכן שאינו יכול להזיק לכם.
ועל כן אל תיראו ואל תחתו משום ברִיה שבעולם,
ומכל שכן שאל תחניפו את שום ברִיה, כי לא יועיל
כלל, אלא עוד יזיק לכם לבריאותכם. כי כשאדם שם
בטחונו בכשר ודם, ואחר כך כשאינו נעשה כרצונו
אזי בא לידי אכזבות גדולות עד מאד, ונשבר לגמרי,
ונופל רוחו, ונחלשת דעתו, אבל בזה שמכניסים את
עצמו לגמרי באמונה פשוטה בו יתברך, אז מצליחים
בכל הענינים, כי אינו חונף לשום ברִיה, וכן אינו
מתירא משום ברִיה, וחי את החיים שלו.

י.

בני ובנותי, חתני ותלמידי היקרים! ראו לשמור מאד
מאד לא להתערב בשום מחלקת ומריבות, ובשום

פאליטיק של שקר. כי דעו לָכֶם, כי כָּלֵל נשמות
ישראל הם קומה שלימה, וכשמתחילים לחפש
חסרונות - בזה הורסים חלקים מהקומה, עד שלבסוף
כל הבניין יפל, חס ושלום, ונופלים לכפירות
ואפיקורסות, רחמנא לצלן, ועל כן לעולם אל תתערבו
בשום מחלקת שבעולם, תמיד תעמדו מן הצד ותברחו
רק אליו יתברך, ואפלו שיאמרו לָכֶם שהיא מצוה
וחוב קדוש לרדף את פלוני אלמוני וכו' - ראו לברוח
ממצות כאלו! ותחזיקו במדת השלום אשר היא הפלי
המחזיק כל הברכות והישועות, ומכל שכן שלא
תמצא חתימת ידכם על שום בר ישראל, יהיה איך
שיהיה, כי מי שחותר נגד בר ישראל הרי הוא בכלל
'המגביה ידו על חברו' ונקרא רשע, והקדוש-ברוך-
הוא ינקם בו נקמתו ויעקרו מהעולם, רחמנא לצלן,
ועל כן ראו לברוח מכל מיני סכסוכים או וכוזחים של
הכל המצויים עכשיו בין חסידים אלו לאלו, או בשאר
כתות ופלגות שיש בעם ישראל. ראו לכבד את כל בר
ישראל, ותמיד תבקשו אותו יתברך, שיהיה שלום בין

שלה _____ צוואת מוהרא"ש

עם ישראל, וכלם יחזרו בתשובה שלימה, ובזכות זה
שתמיד תחפשו אחר השלום ותתפללו עבור כל
ישראל, תהיה תפלתכם מקבלת בשמים ותעשה פרות,
כי אצלו יתברך מאד חשוב מי שמשתדל להיות
בשלום עם כלל נשמות ישראל ומתפלל עליהם.

יא.

מה אומר לכם?! מיום שזכיתי להתקרב ולהתנדע אל
רבנו ז"ל, בער בלבי לגלות ולפרסם את אורו ונדעתי
בעולם, וחפץ ה' בידי הצליח, וברוך הוא וברוך שמו
יתברך, שזכיתי להדפיס ולהפיץ את כל ספרי רבנו ז"ל
כמה וכמה פעמים, וכל רצוני וכסופי הוא אך ורק
לגלות ולהגדיל את שם הצדיק האמת. אך זה לעמת
זה עמד כנגדי הסמ"ך מ"ם בעצמו, ברציחה כזו שאין
לתאר ואין לשער, והקים עלי חולקים ושונאים מרים
על לא דבר, וכבר כתבתי מזה קצת דקצת בספרי
שנדפסו, ואיני חוזר מדברי כי הוא זה, כי עדין לא

התחלתי לכתב מה שהיה ראוי לכתב, וידוע שדרכו של אבא שאינו מוריש שקר לבניו ולחתניו ולתלמידיו ובפרטיות בעת צוואתו. לזאת, תדעו, כי כל אלו שיש להם יד בהוצאת שם רע ודבה עלי - "יכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות; אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו" (תהלים יב, דה). אין להם מחילה עולמית, כמובא בשלחן ערוך ארח חיים הלכות יום הכפורים סימן תר"ו בדברי רבנו הרמ"א: "ואם הוציא עליו שם רע - אין צריך למחול לו", וכתב המרדכי: "הוציא עליו שם רע אין לא מחילה עולמית"; עין שם. כי גרמו לאלפי נפשות שלא יחזרו בתשובה, והם בכלל חוטאים ומחטיאים את הרבים, כאשר השם יתברך לבד יודע זאת, ובודאי ינקום השם יתברך את נקמתי שהיא נקמתו יתברך, ואצלי ברור, אשר כל מי שמדבר עלי - הוא פגום מאד בפגם הברית, וריח נאוף נודף ממנו, יהיה מי שיהיה, מי שרק מדבר עלי: "בצואה רותחת ירתח".

עם כל זאת באתי לבקש אתכם מאד מאד, אהובי בני וחתני ותלמידי! שלבל תתערבו בריב לא לכם, ואתם ראו לידם ולשתק למחרפי ולמבזי נפשי, כי ה' הצדיק ואני הרשעתי, ובנדאי עלי לשוב בתשובה שלמה, וזה מה שאני עושה בכל יום ויום - שב בתשובה אליו יתברך, כי לא בחנם רודפים אותי, כי הלא אני מגלה את אמתת מציאותו יתברך בהתגלות כזו, עד שאפלו הכי מגשם והכי ירוד ופחות וכו' גם כן יכול להאיר על עצמו הארת זיו חיות אלקותו יתברך, ועל כן מדת הדין מקטרגת עלי והתלבשה ברשעים אלו, ועלי רק לשוב בתשובה שלמה, כי לגלות אורות רוחניות צריכים זכיה מיחדת מן השמים. אבל אתם ראו לידם ולשתק, ולא לענות למחרפי ולמבזי נפשי שום דבר, כי הם יקבלו את ענשם ממילא כי אף אחד המדבר עלי לא יצא נקי מקדם או אחר כן.

יב.

בְּנֵי וּבְנוֹתַי חֲתָנֵי וְתַלְמִידֵי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ
אֶתְכֶם, שְׁתַּרְגִּילוּ עִצְמְכֶם לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ בְּלִשׁוֹן
שְׁאַתֶּם רְגִילִים בָּהּ, וְהוּא נִקְרָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל
"הַתְּבוּדָּה" - שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנו. כִּי בְּאֵמֶת אַחַר
יְשׁוּב הַדְּעַת אֲמַתֵּי זֹכִים לִידַע אֲשֶׁר אֵין מִי שִׁיעִזּוֹר
לְאָדָם בֵּין בְּרוּחָנֵי וּבֵין בְּגִשְׁמֵי כִּי אִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּעִצְמוֹ, וְשׂוֹא תְּשׁוּעַת אָדָם, וְאוֹי וְאֲבוֹי לְאָדָם
שְׂבוּטָח עַל זִוְלָתוֹ, כִּי יֵאבֹד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת וְאֵין לָנוּ
בְּזֶה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא כִּי אִם אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים.
וְאָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא: לְפִי שָׁכַל הַמְּרַבָּה שִׁיחֹת וְתַפְלוֹת
הֵם מְלֹוִים אוֹתוֹ עַד שְׂמַגִּיעַ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ (תְּנֵא דְבֵי
אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פֶּרֶק יג). כִּי רַק זֶה הוּא עֵקֶר בֵּית מְנוּסְכֶם בְּזֶה
וּבְבָא. וְכֵן כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עִצְמוֹ לְחִיּוֹת עִם
הַתְּבוּדָּה וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנו, אֲזִי חֵי עִם הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּעִצְמוֹ, וּמָה יֵשׁ לוֹ לְהַתְּפַחֵד? כִּי מִמָּה
נִפְשָׁה, אִם יַעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ - הֲרֵי טוֹב, וְאִם, חַס וְשָׁלוֹם,
לֹא - אֲזִי גַם כֵּן טוֹב! כִּי בְּנִדְאֵי יֵשׁ אֲצֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא חֶשְׁבוֹן אַחַר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מַה שְׁטוֹב עֲבוּרְכֶם. וְעַם
כָּל זֹאת אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ מִן הַרְחָמִים, וּכְמוֹ שְׁאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת י" ע"א): 'אִפְלוּ חָרַב חֲדָה מִנִּחַת
עַל צְוֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל יִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים'.
וּתְפִלָּה פּוֹעֵלֶת תָּמִיד, בֵּין קֶדֶם גְּזֵר דִּין וּבֵין אַחַר גְּזֵר
דִּין, רַק צְרִיכִים סְבָלָנוֹת גְּדוֹלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּרִחְמִים וְתַחֲנוּנִים,
וּלְשַׁפֵּךְ לִבּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כַּמִּים בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת
גְּמוּרָה, וְאִז דִּיקָא אִם יֵשׁ לְאָדָם סְבָלָנוֹת, וְכֵן בָּא אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ כְּעֵנִי שׁוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ מִתְּנַת חַנּוּם, אִז דִּיקָא רוֹאִים
נְסִים נִגְלִים וְשִׁדּוּד הַטָּבֵעַ. וְלִכֵּן רְאוּ לְקִים זֹאת, וְלֹא
תִתְחַרְטוּ כָּלֵל, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, לֹא
בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת. וְאֵת הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת
יִכְנִים מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּעוֹלָם, וְאִז יִהְיֶה בְּטוֹל הַבְּחִירָה.
וְעַל כֵּן, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעוֹד עֹכְשִׁיו מִקְדִּים עֲצָמוֹ לַחַיּוֹת
בְּאִפְן הַזֶּה, שְׂאֵז אֵל רַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה, אֲשֶׁרִי לוֹ !

יג.

בְּנֵי, וְחַתְּנֵי לֹקְחֵי בְּנוֹתַי וְתַלְמִידֵי הַיְקָרִים הַלּוֹמְדִים
וְעוֹסְקִים בְּסִפְרֵי! אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם מְאֹד שֶׁתִּישְׁבוּ קֶצֶת
בְּדַעְתְּכֶם, מַה קוֹרָה פֹּה בְּעוֹלָם הַזֶּה הָעוֹבֵר, וְתִבּוֹאוּ
לִידֵי יֵשׁוּב הַדַּעַת כִּי הַכֹּל הֶבֶל, וְהַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם
פּוֹרְחִים, 'כִּצֵּל צִפּוֹר הַפּוֹרֵחַ בְּאוֹיֵר', מִמֶּשׁ כְּהֶרֶף עֵינַי,
הִנֵּה הָאָדָם כָּאֵן, וְעוֹד מְעַט יֵשׁוּב אֶל הָאֲדָמָה, וּמַה
יִשְׁאֵר מִמֶּנּוּ? רַק מַה שְׂזָכָה לְסַגֵּל בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּמְאֹמֵר
הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת ו, י): 'אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף
וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תוֹרָה
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד'; וְלִכֵּן, זָכְרוּ הֵיטֵב אֶת הַמַּתְנָה
הַיְקָרָה שְׂזָכִינוּ לְקַבֵּל מִרַבֵּנוּ ז"ל וְהוּא "סֵדֶר דְּרִךְ
הַלְמוּד", אֲשֶׁר עַל פִּי דְרִיךְ וְעֵצָה קְלָה וְנִעְיָמָה הַזֶּה, אַתֶּם
יְכוּלִים לְהִיּוֹת וּלְטַיֵּל בְּכֹל חֵלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
מִמֶּשׁ: מְקָרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא (בְּבִלֵי יְרוּשָׁלַיִם) תּוֹסֵפְתָא,
רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, כָּל סִפְרֵי הַמְדַרְשִׁים
הַגְּדוּלִים וְהַקְּטָנִים, וְעַד סִפְרָא וְסִפְרֵי מְכִילְתָא וְכוּ',
וְכָל סִפְרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים, וְכָל כְּתָבֵי הָאָרִיז"ל,

וְכָל סִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,
 וְתַלְמִידֵי תַלְמִידָיו וְכוּ', וְכָל סִפְרֵי מוֹסֵר וְכָל סִפְרֵי
 הַפּוֹסְקִים וְסִפְרֵי הַלְכָה מַגְדוּלֵי הַפּוֹסְקִים, אֲשֶׁר רַק אֶת
 זֶה תִּקְחוּ עִמָּכֶם, וְרַק זֶה הוּא עֲשׂוּכֶם לְאַרְךָ יָמִים
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, כִּי חוּץ מִתּוֹרָה - כָּל הַחַיִּים
 לֹא שׁוֹיִם כָּלֵל, וְהָאָדָם נִמְדָד רַק כְּפִי לְמוֹדוֹ
 וְהַתְּעַסְקוּתוֹ וְהַתְּמַדְתּוֹ בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא
 חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִשְׂאָדָם מְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ
 הַתּוֹרָה, בְּזֶה מְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד עֲרִיבוּת, נְעִימוּת, יְדִידוּת זֵיו, חֵיוֹת
 יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, כִּי אֵין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה, שְׁנֵאָמַר (מְשִׁלֵּי ה',
 ב): "כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל תַּעֲזוּבוּ" (אָבוֹת ו',
 ג). וְלִמְעַלָּה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים - חָשׁוּב רַק תּוֹרָה. עַל
 כֵּן, אֶהְיֶה בְּנִי, וְחַתָּנִי לֹקְחֵי בְנוֹתִי, וְתַלְמִידֵי הַיְקָרִים!
 רְאוּ לְקַבּוּעַ עֵתִים לְתוֹרָה, וְ"תִגְנְבוּ" מִזְמַנְכֶם לְלַמֵּד
 בְּכָל יוֹם תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְתִדְעוּ שֶׁרַק זֶה יִשְׁאָר מִכֶּם,
 אֶחָד הַמְרַבֵּה וְאֶחָד הַמְמַעִיט וּבִלְבָד שְׂיִכּוֹן לְבוֹ
 לְשָׂמַיִם, וְכָל זְמַן שְׂאֵתֶם בְּכוּחְכֶם וְשִׁכְלְכֶם הַבְּרִיא, רְאוּ

לברוח מכל מיני בני אדם המפִּטְפִּטִים דְּבָרִים בְּטָלִים, ומְדַבְּרִים דְּבָרִים שֶׁל מַה בְּכָךְ, ומְכַל שְׂכָן דִּיבוּרִים אֲסוּרִים, כְּגוֹן לְשׁוֹן הָרַע, רְכִילוֹת לִיצָנוֹת וְכוּ', וְתִבְרָחוּ אֶל תוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה, וְכִשְׁתַּגִּיעוּ לְעוֹלָם הָאֱמֶת אֲזַי תּוֹכְחוּ צְדָקַת "סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד" שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל. וְעַל כֵּן, מַה וְלָמָּה לָכֶם לְהִתְנַפֵּחַ? טַעְמוֹ וּרְאוּ כִּי טוֹב ה'! הִרְגִּילוּ עֲצָמְכֶם לָזֶה, וְאֲזַי תִּרְאוּ וְתִרְגִּישׁוּ כָּל מִינֵי טַעְמִים בְּחַיִּיכֶם, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חַיּוּתֵנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא - חַיּוּת גְּשָׁמִי וְחַיּוּת רוּחָנִי, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְיודֵעַ אֲשֶׁר עֵקֶר הַלְמוּד הוּא רַק לְעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלוֹמֵד עַל מְנַת לְקַיֵּם מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלְעֲשׂוֹת נֶחֱמַת רוּחַ לּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲזַי כָּל הַלְמוּד שֶׁלוֹ הוּא רַק לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשִׂמְחָה דִּיקָא, וְלֹא לְשֵׁם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם, לְהַקְרִאוֹת 'רַב' אוֹ 'לְמַדָּן' 'צְדִיק' ו'מְקַבֵּל', אֲלֵא לּוֹמֵד בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עָרוֹךְ לְכוֹנֵה זֶה. אֲקוּהָ שְׂתַצִּייתוֹ אוֹתֵי בְּזָה, וְלֹא תִתְחַרְטוּ כָּלֵל, לֹא בְּזָה וְלֹא בְּבָא.

יד.

בני ובנותי וחתני, ותלמידי היקרים! עליכם לדעת כי החיים של האדם בזה העולם קשים ומרים עד מאד, ומנסים את כל אחד בנסיונות אחרים, והכל, כי מלמעלה רוצים לראות אל מי יפנה בעת צרה.

ועל כן מאד מאד אבקש אתכם, שתראו לחזק עצמכם בכל מה שעובר עליכם, בין בגשמי ובין ברוחני, ותשתדלו להיות שמחים ועליזים כל ימי חייכם, כי השמחה היא מקור הישועה והרפואה להאדם, וכל מי ששמח ביותר ממשיך לעצמו ישועה יותר יפה, וכן השמחה מרחבת את הדעת, ועל ידי הרחבת הדעת נעשה כלי לקבל בו כל האורות רוחניות חיות אלקותו יתברך. כי באמת אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ומנהיגה בהשגחה נוראה ונפלאה עד מאד, ומה שעובר על האדם צרות ויסורים, הוא רק כדי לזכך את החומר הגס

שֶׁל הָאָדָם, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְזַכְּכוֹ וּלְמַרְקוֹ כִּי אִם עַל
יְדֵי יִסּוּרִים.

וְלִכֵּן תִּהְיֶה שְׂמֵחִים בְּיִסּוּרִים שֶׁבָּאִים עֲלֵיכֶם, וּכְמֵאמָרָם
ו"ל (בראשית רבה ט, ח): 'טוב מאד - זו מדת יסורין, שֶׁעַל
יְדֵיהָ הַבְּרִיּוֹת בָּאִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא'; וְעַל כֵּן, אֵל
יְהִי נָקֹל בְּעֵינֵיכֶם הַיִּסּוּרִים אֲשֶׁר אַתֶּם סוֹבְלִים, רַק
תִּדְעוּ שֶׁבְּזֶה אַתֶּם בָּאִים לְיַדֵּי מְרוּק וְזַכוּף הַגּוּף,
וְצַחְצוּחַ הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה שֶׁנִּדְבְּקוּ בְּכֶם, וְזָכוּר
תִּזְכְּרוּ (ברכות ה' ע"א): 'כָּל שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ־הוּא חָפֵץ בּוֹ
- מְדַכְּאוֹ בְּיִסּוּרֵי, וְאִם קָבְלוּ בְּאַהֲבָה - יִרְאֶה זֶרַע יְאֲרִיד
יָמִים'.

מָה אָמַר לָכֶם, בְּנֵי וַחֲתָנֵי וְתַלְמִידֵי הַיְקָרִים?! אֵין אַתֶּם
יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר בְּדַעְתְּכֶם אֵיזָה יִסּוּרִים וְעֲגָמַת
נֶפֶשׁ סְבִלְתִּי בְּזֶה הָעוֹלָם, מִמָּשׁ לֹא הָיָה לִי יוֹם אֶחָד
טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם - בְּלִי שׁוּם גּוֹזְמָא כָּלֵל! וּמִמָּשׁ בְּכִיתִי
בְּכָל יוֹם וְיוֹם מְרוּב צַעַר וְעֲגָמַת נֶפֶשׁ שֶׁסִּבְּבוּנִי מִבֵּית
וּמִבְּחוּץ, אֶךְ כָּל נַחֲמָתִי הָיְתָה, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל אֲנִי מֵאֲמִין
בו יתברך, וְיִוְדַע שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית,

וברחתי רק אליו יתברך תמיד, וזה מה שהיה בעזרי
בעת צרותי המרבות.

ולכן, ראו גם אתם לשמור עצמכם מאד מאד לא
להתרעם, חס ושלום נגד הקדוש-ברוך-הוא, וזכור
תזכרו מאמרם ז"ל (מדרש תנחומא, תצא): 'צריך אדם
להחזיק טובה להקדוש-ברוך-הוא בזמן שהיסורין
באין עליו, למה? שהיסורין מושכין את האדם
להקדוש-ברוך-הוא'. ואמרו (ספרי, ואתחנן): 'יהא אדם
שמח בייסורין יותר מן הטובה, שאלו אדם בטובה אין
נמחל לו עון שבדו, ובייסורין נמחל לו'; ועקר העצה
להנצל מן היסורין הוא רק לרוץ ולברח בתורה
הקדושה, ולחדש חדושי תורה (עין לקוטי מוהר"ן חלק א',
סימן סה). כי אז בעת הצרות והייסורין - טבעו של האדם
לבטל את עצמו באין סוף ברוך הוא, וסוגר את עיניו,
ובורח רק אליו יתברך, ועל ידי זה נמשכים עליו אחר
כך חדושי תורה בשפע. וזה שאמרו חכמינו הקדושים
(תנא דבי אליהו רבה, פרק ו'): 'אם ראית שייסורים מממשין
ובאים עליך - רוץ לתדרי תורה, ומיד היסורים בורחין

ממך; וסהדי במרומים, שזה מה שעשיתי בכל יום
ויום בעת שבאו עלי יסורים מרים כלענה, בגשמיות
וברוחניות, שברחתי רק אליו יתברך ואל תורתו
הקדושה, ומזה יצאו כל הספרים שזכיתי לתדש
בתורה. ועל כן, בני ובנותי, וחתני, ותלמידי היקרים!
אל תהיו שבורים כלל מכל מה שעובר עליכם, ברחו
רק אל התורה הקדושה, ותחדשו חדושים אמתיים,
ואז תנצלו מכל מיני צרות ויסורים ומרירות, והקדוש-
ברוך הוא ימשיך עליכם תמיד רק רחמים וחסדים
גמורים.

טו.

בני ובנותי ותלמידי לומדי ספרי, דעו לכם! שהעקר
הוא אמונת חכמינו, וכמו שגילה לנו רבנו ז"ל (ליקוטי
מוהר"ן חלק א, סימן סא): שעל ידי אמונת חכמים יכולים
לידע איך להנהיג את עצמו.

ולכן, תראו להתחזק באמונת חכמים ברבנו ז"ל, ועל כל אשר יאמר כי הוא זה צריכים לקיים, שזה עקר השלמות (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קכג), ועל ידי שלמות אמונת חכמים ברבנו ז"ל תוכלו לתת לעצמכם עצה על כל דבר ודבר.

וזכרו, שרבנו ז"ל הוא הרבי שלנו בעולם הזה ובעולם הבא, ותשמרו ממנהיגים ומפרסמים של שקר שאינם יכולים להנהיג עצמם, ואיך יוכלו להנהיג אחרים, ובפרטיות בדור אחרון גלה הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, שיתרבו המפרסמים של שקר כמו עלי האילן, ולכן שמרו מאד שלא תהיה לכם שיכות עם שום מפרסם של שקר, אפילו אלו שמסתובבים בין אנשי שלומנו.

והסימן מי הוא מפרסם של שקר בין צדיק אמת, אמר רבנו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עב): 'אם נופל על האדם שפלות ומרגיש את עצמו כי הוא הכי גרוע - סימן שהוא מקרב אל צדיק אמת, אבל אם נכנסת בו גאות וישות, ומחזיק עצמו יותר מאחרים, ואיך שרק

הוא נמצא באמת, ולא אחרים, סימן שהוא נמצא אצל
מפרסם של שקר, וצריכים לברח משם, כי עקר הגדלה
שמקבלים מצדיק אמת זה שפלות.

וכן צדיק אמת הוא מעורר את אנשיו ללמד תורה
הקדושה, ולהפך, מפרסם של שקר ידבר מהכל, אבל
לא מלמוד תורה הקדושה, ולכן זה יהיה לכם סימן,
מי שהוא צדיק אמת, אם על ידו אתם זוכים להתמיד
בתורה הקדושה, וכן על ידו אתם באים לידי שפלות,
דעו לכם שהוא הצדיק האמת שבדור, שזה סובב על
רבנו ז"ל בעצמו, שהוא גמר כל התקונים.

ולכן תהיו מקשרים רק אל רבנו ז"ל, ותסעו בכל שנה
בראש השנה באומן - להתקבץ יחד עם אנשי שלומינו
היקרים, ותברחו ממחלקת, ואל תתערבו בשום
פוליטיקה של שקר.

דעו לכם! כי רבנו ז"ל הוא הארון ששם מנחים
הלוחות, והארון נושא את נושאו, ולכן תברחו מכל
מיני התמנות, אתם באים אל ציון רבנו ז"ל בראש

השנה, רק כדי לקיים את רצון רבנו ז"ל, ואל תתערבו עם שום מפלגה, עם שום קבוצה, אתם רק תחזיקו בספרי רבנו ז"ל שרק בזה תלויה כל ההתקרבות, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קצב): 'פניו שכלו ונשמתו של הצדיק מנחים בספריו הקדושים'; ולכן, בהתמדת ספרי רבנו ז"ל תהיו מקרבים אליו, שזו הצלחתכם הנצחית.

אם תקימו את כל זה - יהיה טוב לכם בזה ובכא לנצח נצחים.

ט"ז.

יען זה לי עשרים ושלש שנים שכתבתי את הצוואה הינו כ"א איר תשמ"ח ועכשו כ"ד אדר ב' יום רביעי לסדר תזריע ה'תשע"א ואני מרגיש חלשה גדולה ודקירות חזקות בלב, אמרתי להוסיף עוד כמה סעיפים להצוואה שכתבתי ביום כ"א איר ה'תשמ"ח:

מה אמר לְכֶם בְּנֵי וּבְנוֹתַי נְכָדַי וְנִכְדוֹתַי נִינֵי תִלְמִידַי
הַרְבִּים אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים הֵן אֱלוֹ שְׁגָרִים בִּיבְנָאֵל,
וְהֵן אֱלוֹ שְׁגָרִים בְּכָל אַרְצוֹת תְּבֵל, אֵין אַתֶּם יְכוּלִים
לְתָאֵר וּלְשַׁעַר מָה עָבַר עָלַי בְּאֱלוֹ הַשָּׁנִים מִיּוֹם
שֶׁנִּכְנַסְתִּי לְגוֹר בִּיבְנָאֵל צְרוּת וּתְלָאוֹת וְיִסּוּרִים רַבִּים
וּמְרִים סְבִלְתִּי בְּצוּרָה אֵימָה כְּזוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר
בְּשִׁכָּל אֲנוּשֵׁי כָּלֵל, שְׁקָם עָלַי הַסֵּמ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ
בְּהַתְגַּלְמוֹת "הַרְבֵּה הַמְקוֹמִי" אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה אוֹי
לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה שְׂאֱלוֹ הֵם הַרְבָּנִים רַחֲמָנָא לִי צִלָּן, כְּמוֹהוּ
הֵם הֵם הַמַּעֲבִירִים עַל הַדַּת פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ. הַמְקוּהָ
בְּכָלֵל לֹא הָיָה כָּשֶׁר, לֹא הָיָה מִים בְּהַאוּצָר - מִי גְשָׁמִים,
נִמְצָא שֶׁהִיא רַק אִמְבִּטְיָה, וְהַכְּשִׁיל אֶת כָּלֵם בְּאִסּוּר נִדְהָ
הַחֲמוֹר, וְכֵן הָעֲרוּב לֹא הָיָה כָּשֶׁר כָּלֵל, נִמְצָא שֶׁהַכְּשִׁיל
אֶת כָּלֵם בְּחִלּוּל שְׁבֵת הַחֲמוֹר. עַד שֶׁבְּנִיתִי בְּעֶצְמִי
מִקּוּהָ טְהָרָה [וְהֵייתִי צָרִיךְ לְבְנוֹתוֹ בְּמַחֲתָרֵת וּבַחֲשָׂאֵי,
כְּדֵי שְׁלֹא יִמָּסֵר אוֹתָנוּ בְּמִסִּירוֹת וּבְהַלְשָׁנוֹת, מִמָּשׁ כְּמוֹ
בְּרוּסְיָה בְּשִׁלְטוֹן הַקּוֹמוּנִיסְטִי], וְעַד שֶׁאֲנַחְנוּ בְּעֶצְמָנוּ
תִּקְנֵנוּ אֶת הָעֲרוּב, וְגִדְלֵנוּ הַצְּרוּת וְהִיּוּרִים וְהַמְסִירוֹת

שְׁמַסֵּר אוֹתָנוּ עַל זֶה אִי אֶפְשָׁר לְרַשֵּׁם בְּכֻלָּל עַל הַנֵּיִר
מֵרַב רְשָׁעוֹת וְאַכְזָרִיּוֹת שְׁעוֹשָׂה לְקַהֲלָתָנוּ וּמְשַׁחֵק אֶת
זֶה הַפּוֹדָה עַל הַפּוֹדָה כְּאֵלוֹ אֲנַחְנוּ הַרוֹדְפִים. וְאֵת הַסִּבֵּל
שִׁילְדֵינוּ סוֹבְלִים כְּבָר בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים שֶׁהֵם לוֹמְדִים
בְּפַחוּנִים (קְרֵאוֹנִים סְרוּחִים) בַּחֲרָף קָר מְאֹד, וְהַגָּשֶׁם
נִכְנָס לְתוֹךְ הַכְּתוּבָה, וּבְקִיץ חָם שִׁיכוֹלִים לְהַשְׁרִיף.
הַצָּעַר וְהִיסוּרִים שֶׁהַבָּנִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וְהַבְּנוֹת בְּבֵית
סֵפֶר סוֹבְלִים זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַגְדִיר כָּלֵל, וְאֲנִי כְּבָר לֹא
מְסַפֵּר אֶת הַרְשָׁעוֹת וְהַאֲכָזְרִיּוֹת שְׁעָשָׂה שֶׁהִסִּית וּמִסִּית
אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם נִגְדָנוּ מִמֶּשׁ כְּמוֹ כְּמוֹ יוֹנֵי (שֶׁהוֹלֵךְ
עִם זָקֵן לְבָן) עַד שֶׁמְסַר אוֹתִי כְּמֵה פְּעָמִים וְהַפִּיל שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים תְּכֵנִיּוֹת לְבְנוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת, וְהַכֵּל בְּתַרוּץ כְּאֵלוֹ
אֲנַחְנוּ רוֹדְפִים אוֹתוֹ.

וְהִנֵּה אַחֲרֵי תְּלָאוֹת רַבּוֹת וְיִסוּרִים מְרִים עָזַר לִי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּהַלֵּה לְאֵל נִבְנָה הַבֵּית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל
אַחֲרֵי צַפְיָה שֶׁל כְּעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנִים (כִּי מֵהַרְגַע
שֶׁנִּכְנְסָתִי לְיִבְנָאֵל כְּבָר רְצִיתִי לְבְנוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת גָּדוֹל
וְרַחֵב יָדַיִם וּמִחֲמַת הַמְּסִירוֹת שֶׁלוֹ נִמְנַע עַד עַכְשָׁיו וּמֵה

גם שהצרכתי להקטינו מפני רשעותו) והנה תהלה
לאל על שבת זו פּרַשַׁת "תזריע - שבת חדש" אנו
נכנסים להתפלל בפעם הראשונה בו, בסימן טוב
ובמזל טוב, יתן הקדוש ברוך הוא שמבית הכנסת
הגדול הזה יבנה הקדוש ברוך הוא את בית המקדש,
ותהיה כּבֵר הגאֵלה שאנו מצפים ומקווים כּבֵר זה
אלפים שנה.

[בּוֹדאי מה שעבר עלי מיום שנכנסתי ליבנאל יש
הרבה לכתב אם יתן הקדוש ברוך הוא את החיים
ארשם את זה בספר תולדותי "רגעי מוהרא"ש"
באריכות יתר]

י"ז.

והנה אני מכרח לגלות את דעתי בּרַבִּים מיום שיש לי
עסק עם רבים מהתחלת שנת ה'תשכ"ד ובפּרַט מערב
חנכה ה'תשכ"ד התחלתי לכתב מכתבים לבחורים
ואברכים, אשר מזה יצא כּבֵר עד עכשו פ"ט חלקים
שוי"ת "אשר בנחל" שזה מסתכם למעלה מעשרים

אֶלֶף מִכְתָּבִים, וַיֵּשׁ עוֹד מוֹכְנִים לְדַפּוּס לְמַעַלָּה
מִחֲמָשִׁים אֶלֶף מִכְתָּבִים, וְלָכֵן בְּקִשְׁתִּי מִבְּנֵי וּמִבְּנוֹתַי
וּחְתָּנַי וְתַלְמִידַי הַיְקָרִים רְאוּ לְהַדְפִּיס לִי אֶת כָּל
הַמִּכְתָּבִים וַיִּדְפְּסוּ וַיַּחְזִרוּ וַיִּדְפְּסוּ, וְאִין עַל זֶה שׁוּם "כָּל
הַזְכִּיּוֹת שְׁמוֹרוֹת", אֶלָּא כָּל מִי שֶׁיִּדְפִּיס כְּרֹךְ אֶחָד יוֹשֵׁעַ
מִן הַשָּׁמַיִם, וְאֲנִי עָרַב עַל כֶּךָ, כִּי הַמִּכְתָּבִים כָּבֵר הֵצִילוּ
רַבּוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים וְלָכֵן אֲשָׁרִי מִי שֶׁיִּהְיֶה לוֹ חֵלֶק
בְּהַדְפָּסָתָם.

וַיַּעַן שְׂאֲנֵי מְדַבֵּר מִבְּנֵי הַנְּעוּרִים, תְּדַעוּ לָכֵם! שְׁתַּהֲלֶה
לֹא לִישׁ לִי חֵלֶק בְּלַמְעָלָה מֵאֲלֹפִים זוּגוֹת שְׁזָכִיתִי
לְהִיּוֹת שְׁלִיחַ נְאֻמָּן וּלְחַתֵּנִם, וְכָל זְמַן שֶׁאֲחִיָּה אֲבַקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ יִתְּבַרֵךְ שֶׁאֲחִיָּה שֶׁדָּכַן לְשִׁדּוּךְ בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל
כְּדֵי לְהֵצִילָם מֵעוֹנוֹת חַמּוּרוֹת.

וְהִנְנִי מְגַלֶּה אֶת דַּעְתִּי אֲשֶׁר אַחַר שֶׁאַצֵּא מִזֶּה הָעוֹלָם
כָּל בַּחּוֹר אוֹ בַּחוּרָה שֶׁיָּבֹאוּ לְצִיּוֹן קְבוּרָתִי וַיִּגְמְרוּ
שָׁם אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים בְּפַעַם אַחַת בְּלִי הַפָּסֵק

אֶהְיֶה לָהֶם מְלִיץ יִשְׂרָאֵל וְיִזְכּוּ כְּבֹד לְמִצְאָתְךָ אֶת זְוֹגָם
מִן הַשָּׁמַיִם, וְאֲנִי חֹזֵק בְּדַבְּוֹרִים אֱלֹהִים.
עַד כָּאֵן אֲנִי מְצַוֶּה לְבְנֵי וּבָנוֹתַי תְּלַמִּידֵי הַיְקָרִים,
וְתוֹכְלוּ לְפָרְסָמוֹ בְּרַבִּים וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׂיִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ וְיִתְבָּרַךְ בְּרַבִּים בֵּין בְּחַיִּים חַיּוּתֵי וּבֵין
אַחַר שְׂאֵצָא מִזֶּה הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.